

- मन्त्रतोय** (म° + तोय) n. mit einem Zauberspruch besprochenes Wasser KATHÁS. 68, 51. — Vgl. मन्त्रजल, मन्त्रोदक.
- मन्त्रद** (म° + 1. द्) adj. 1) die heiligen Sprüche lehrend M. 2, 153. — 2) Rath ertheilend: डुष्ट° MĀRK. P. 118, 51.
- मन्त्रदर्शिन** (म° + द्) adj. die vedischen Sprüche kennend M. 3, 212.
- मन्त्रदातर** (म° + 1. दा°) nom. ag. = मन्त्रद 1. BRAHMAVAIV. P. im ÇKDR.
- मन्त्रदीधिति** (म° + 2. दी°) m. Feuer TRIK. 1, 1, 66.
- मन्त्रदीपक** oder vielmehr aufgelöst मन्त्राणां दीपकम् Titel einer Schrift Ind. St. 3, 270.
- मन्त्रदृष्ट** (म° + दृष्ट) adj. 1) Sprüche schauend, — erfindend, Liederdichter BŪĀG. P. 8, 23, 29. 9, 16, 35. die heiligen Sprüche kennend 4, 10. — 2) rathskundig, Rathgeber BŪĀG. P. 3, 1, 10.
- मन्त्रदेवता** (म° + दे°) f. die in einem heiligen Spruche angerufene Gottheit: °सिद्धिकरण MADHUS. in Ind. St. 4, 21, 3 v. u.
- मन्त्रदेवप्रकाशिका** (म° - देव + प्र°) f. Titel einer Schrift Verz. d. Oxf. H. 93, b, 2. 104, a, 13. 108, a, 29.
- मन्त्रदुम** (म° + दुम) m. N. pr. des Indra im 6ten Manvantara BŪĀG. P. 8, 3, 8.
- मन्त्रधर** (म° + धर) m. Rathhalter, Rathgeber: राज° HARIV. 4137.
- मन्त्रधारिन्** (म° + धा°) m. dass. MBu. 3, 926. 2967. 7, 365.
- मन्त्रपति** (म° + प°) m. Herr —, Eigenthümer eines Spruches TAITT. ĀR. 4, 1, 1.
- मन्त्रपत्र** (म° + पत्र) n. ein mit einem heiligen Spruche beschriebenes Blatt VIKR. 32, 16.
- मन्त्रपारायण** (म° + पा°) n. Titel einer Schrift Verz. d. Oxf. H. 108, a, 28.
- मन्त्रपूत** (म° + पूत) adj. durch einen Spruch gereinigt: त्रल ITI. bei ŚĀ. zu RV. 1, 123, 1. ब्रह्माणी° (तोय) MĀRK. P. 89, 36.
- मन्त्रपूतात्मन्** (म° + आत्मन्) m. Bein. Garuḍa's DHAR. im ÇKDR.
- मन्त्रप्रकाश** (म° + प्र°) m. Titel einer Schrift Verz. d. Oxf. H. 273, b, 42.
- मन्त्रप्रयोग** (म° + प्र°) m. Zaubermittel: द्वा स्तो मन्त्रप्रयोगौ मे KATHÁS. 37, 110. विविधैर्मन्त्रप्रयोगैर्विषम् (शक्यं वारयितुम्) Spr. 2929.
- मन्त्रप्रश्नकाण्ड** (म° - प्रश्न + का°) n. Titel einer vedischen Schrift Verz. d. Oxf. H. 384, a, No. 468. Ind. St. 3, 387.
- मन्त्रवीज** (म° + वीज) n. 1) das Samenkorn (d. i. die erste Silbe) eines Zauberspruchs WEBER, RĀMAT. UP. 336. — 2) die als Same (zarter Keim) gedachte Berathung Spr. 2113. KĀM. NĪTIS. 11, 53.
- मन्त्रभाष्य** (म° + भा°) n. Titel von Uaṭa's Commentar zur VS. Verz. d. Oxf. H. 403, a, No. 2. 297, a, 31.
- मन्त्रभेद** (म° + भेद) m. 1) Ferrath einer Berathung, — eines gefassten Plans MBu. 3, 1482. Spr. 2114. 3367. KATHÁS. 7, 74. 71, 204. 239. HIT. 71, 17. — 2) pl. Zaubersprüche verschiedener Art Verz. d. Oxf. H. 93, b, 29.
- मन्त्रमय** (von मन्त्र) adj. aus Zaubersprüchen bestehend MBu. 7, 3475.
- मन्त्रमहादधि** (म° + म°) m. der Ocean der Sprüche, Titel einer Schrift des Mahidhara, Verz. d. Oxf. H. 99, a, No. 134. WILSON, Sel. Works I. 230. II. 219.
- मन्त्रमुक्तावली** (म° + मु°) f. Titel einer Schrift Verz. d. Oxf. H. 104, a, 13. 110, b, 8. 292, a, 50. 341, a, 37.
- मन्त्रमूर्ति** (म° + मू°) adj. dessen Körper aus Sprüchen besteht, mit

Sprüchen versehen ist, Beiw. Çiva's MBu. 1, 1154. schlechtweg मन्त्र wird er 12, 10364 genannt.

मन्त्रमूल (म° + मूल) 1) adj. f. या in der Berathung wurzelnd: राज्य Spr. 4692. राजता KATHÁS. 42, 45; vgl. मन्त्रो मूलं राज्यस्य चाद्यते 62, 16. — 2) n. Zauberei: °रति Spr. 4822. अमन्त्रमूलं वशीकरणम् 3196, v. 1.

मन्त्रप् (von मन्त्र), °पते DHĀTUP. 33, 6. °पैवे, °पैते P. 3, 4, 93, Sch. häufig auch act. 1) sprechen, reden: मन्त्रपते दिवो अमुष्यं पृष्ठे विश्वविद् वाचम् RV. 1, 164, 10. — 2) rathschlagen DHĀTUP. NAIGH. 3, 14. ते व्युत्क्रम्यामन्त्रपत आ. Br. 1, 24. मन्त्रपीत द्वित्रैः सह MBu. 1, 5611. कश्चिन्मन्त्रपते नैकः कश्चिन् वहुभिः सह 2, 163. 3, 11309. अमन्त्रपत मन्त्रिभिः 15221. 14, 799. R. 2, 78, 14. R. GORR. 2, 34, 5. KATHÁS. 12, 158. 27, 159. BRAHMA-P. in LA. (II) 30, 1. PĀNĀT. 173, 20. परस्परं मतपेते ed. orn. 28, 8. 36, 9. °पी चक्रतुः ÇAT. Br. 14, 6, 2, 14. मन्त्रपेतसह मन्त्रिभिः M. 7, 146. Spr. 833. MBu. 1, 5718. मन्त्रिभिर्मन्त्रयिष्यति । यथा जयद्रथं पार्थो न कुर्यादिति 7, 2796. R. 1, 63, 17. 6, 84, 36. 86, 13. Spr. 2076. PĀNĀT. 9, 20. 69, 7. 83, 22. HIT. 64, 6. मन्त्रैर्मन्त्रयतः BŪĀG. P. 8, 3, 17. नहि स्त्रीभिः सह मन्त्रयितुं पुष्यते PĀNĀT. 230, 18. HIT. 93, 21. मन्त्रयित्वा MBu. 1, 7652. R. 2, 33, 12. 59, 21. 3, 46, 16. Z. d. d. m. G. 14, 372, 3. मम कृद्येन सह मन्त्रयित्वा PĀNĀT. ed. orn. 22, 4. भवद्भिः सह मन्त्रयताम् R. 5, 81, 16. मया न मन्त्रकुशलैर्वृद्धैः सह सुमन्त्रितम् R. 2, 39, 20. Spr. 3278. Verz. d. Oxf. H. 33, a, 17. कर्णडूर्योधनादीनां दुष्टे विज्ञाय मन्त्रितम् MBu. 1, 510. mit dem dat. der Sache: यज्ञोपधाताय ततः सो ऽमन्त्रयत राजभिः MBu. 2, 1412. ते मन्त्रयितुं समारब्धास्तत्रासीना दिवौकसः । अमृताय 1, 1108. मन्त्रिभिर्मन्त्रितं सार्धं त्रया — पुरस्यास्याविनाशाय 3, 7470. mit einem inf.: अथतर्तु महो सर्वे मन्त्रयामासुः क्षसा so v. a. beschlossen 3, 15938. — 3) Etwas berathen, besprechen; Jmd Etwas rathen, mit acc. der Sache: न मन्त्रयोत गुह्यानि MBu. 3, 11309. मन्त्रयेते ध्रुवं किंचिदाभ्येचनसंस्कृतम् R. 2, 16, 15. KATHÁS. 27, 153. PRAB. 83, 12. सर्वेषां तु विशिष्टेन ब्राह्मणेन विपश्चित् । मन्त्रयेत्परमं मन्त्रं राजा M. 7, 38. MBu. 1, 5569. 2, 2396. 3, 7461. कृन्व्युतम् 1, 146. रक्षयानि 8074. दंडम् (= रक्षस्यम् P. 8, 1, 15, Sch. यद्धितम् MBu. 3, 15222. तासां प्रदानम् R. 1, 34, 36 (33, 34 GORR.). R. GORR. 2, 13, 13. PRAB. 99, 2. मन्त्रयितुं हितम् R. GORR. 2, 82, 8. एतन्मन्त्रयित्वा HIT. 129, 13. मन्त्रयतां मन्त्रः सुविनिश्चयलक्षणः R. 5, 81, 18. आपत्प्रपन्नस्य च मोक्षार्थं यन्मन्त्रयते ऽसौ परमो हि मन्त्रः Spr. 62. यस्य कृत्यं न जानाति मन्त्रं वा मोक्षितं परे 4833. MBu. 2, 163. 13, 2424. KATHÁS. 30, 24. पाण्डवानपने तावन्मन्त्रयद्यं हितं मम rathet mir MBu. 3, 290. एतन्मे मन्त्रय हितं यदि श्रेयः प्रपश्यसि 6, 1573. अहो न भवद्भ्यो मन्त्रितं सन्त्यगेतत् PĀNĀT. 78, 7. — 4) Jmd berathen, Jmd einen Rath ertheilen; mit acc. der Person: मन्त्रये नापि मातरम् R. 2, 73, 2. विदुरमन्त्रित MBu. 1, 5646. — 5) mit einem Spruch besprechen: महावाणं राजसेन्द्रेण मन्त्रितम् R. 6, 70, 21. शरैर्दिव्यान्मन्त्रितैः MBu. 7, 6161. नरसिंहसमुद्रतं कोलकं मन्त्रमन्त्रितम् Verz. d. Oxf. H. 93, b, Anm. — Vgl. दुर्मन्त्रित, मन्त्रण.

— अमु 1) anfügen, aussprechen bei Gelegenheit von oder in Beziehung auf Etwas; nachrufen, prosequi verbis; gebraucht vom Auftragen gewisser liturgischer Formeln, welche angefügt werden. AIR. Bu. 2, 21. श्रोत्रः सह श्रोत्र इति वषट्कारमनुमन्त्रयेते 3, 8. ऋच. Çr. 1, 5. सोदपततां देवाः सर्वेषां स्वस्त्ययनेनान्वमन्त्रयत प्रेति चेति चेति die Götter begleiteten sie mit dem vollen Reisevunsche pra und ā AIR. Bu. 3, 26.